

Когато старейте (мъдри, дълго живели, с опит и знания мъже) от селото решили да напуснат местността Ливадие (Ю до Каленик) и да заселят местността Кипичево (ЮЗ, 4, Гоадец) при р. Тополовец, Кръсто от фамилията Ринеши застанал напреки: "Хора, спрете! Дяволът ви води към реката, да удави децата! Вървете! Аз оставам при колибата и нивите си." Размислили старейте. Някои приели думите на Кръсто като поличба. Бавно, с години селото се накачулило върху билото на южния склон, а после се разпръснало и върху югоизточната страна на неголямо възвишение, което разпознаваме днес като Каленик. За напускането на Ливадие (склон със северно изложение, зает от ниви и лозя) има няколко версии.

- Тук минавал път за гр. Ниш и често турци притеснявали хората. Близостта на старото поселение до сегашното местоположение на селото отхвърля тази версия.

- Безводие мъчело хората в Ливадие. И на сегашното място дълбочината на бунарите е между 25 и 30 метра (!).

- Северното изложение и липсата на възможност за разширяване на селото в Ливадие е приемлива предпоставка за заселване на сегашното място.

Кой знае. С времето и хората умират и истините. Но винаги остават знаци за минало и преживяно. Кастата на иманярите обаче рискува да заличи всичко...

За пръв път село Каленик е споменато в официален документ от 1454/5 г., когато неговите 19 редовни и 2 вдовишки домакинства били поделени между трима тимариоти. В 1477 г. друг документ регистрира село Горне Каляник, а в 1560 г. - Горни Каленик и Долни Каленик. От дистанцията на времето е трудно да установим дали зад тези имена се крие едно или няколко селища, или отделни махали на основно селище - Каленик.

Решението на старейте за заселване на местността Кипичево край р. Тополовец подкрепя преданието, че някога селото се е намирало в района на Хайдук чешма пак по поречието на р. Тополовец. А може би и насочването към Кипичево подсказва стара връзка с местността, защото е знайно, че там е имало старо селище, с което местните жители да са имали в миналото някаква връзка.

През 1773 г. в землището на с. Каленик са регистрирани 3 турски чифлика. На следващата година един от тях преминава в наследство с тапия върху нов наследник. Това показва, че чифлиците били не само добре разработени стопанства, но и узаконена поземлена собственост на турски владетци. Голяма част от чифлиците възникнала върху ничия, т.е. държавна собственост земя, но много от тях присвоявали земите на местната рая. Последното може би има пряко отношение към няколкото местообиталища на с. Каленик - от една страна, и от друга - привличането на рая от български и небългарски произход за работа в чифлиците.

За най-стара фамилия в селото смятат Ринеши, които водят начало от с. Цар Петрово. Селото празнувало събор на Спасовден в местността Зафет (Ю до селото) на отсрещния бряг на Потоку сатулуй, където и сега се пази оброчен камък.

Ранните записи, а и самото име Каленик говорят за старо българско селище - от стб. КАЛ БНЪ от КАЛ Б със значение "разводнена земя" и топонимичната наставка -ник. Подобен произход имат имената на селата Кален, Врачанско, Кален поток (слято с гр. Лом), Каленик, Ловешко и др.

Население: 1893 г. - 384 ж., 1910 - 813, 1934 -1103, 1956 -1133, 2003 - 367.

вестник Видин - Нинко ЗАЯКОВ - брой 30 - 7-9 юни 2010г.

Вековните бдагуни и старата чешма в Зафет
В дерето южно от селото, в края на голяма поляна е построена чешма. Водата бликаща от трите ѝ чучура е мека, приятна за пиене и каленичани я предпочитат пред тази от канализацията.

Никой в Каленик не знае кога е построена тази чешма. Казват, че е изградена от римляните. От по-ново време е останала вградената плоча с издълбана в камъка петолъчка и надпис, който ни известява, че днешния си вид чешмата е придобила през 1953 година в чест на Първи май.

По-нагоре, на хълма, няколко вековни дървета, приличащи от ниското на огромна зелена китка, сякаш са заплели мощните си клони в бързащите облаци на пролетното небе. Останали са седем на брой. Две от тях са поразени от мълнии.

Дърветата, както и самата местност са необикновени. Местните хора казват, че други такива дървета няма във Видинска област. Наричат редкия дървесен вид "благун" (може би "белгун"?).

Те се знаят и са защитени от закона.

Местността се нарича Зафет. Навремето под вековните бдагуни е имало оброчен камък. Днес го няма, защото иманярите не са го пощадили.

Някога на Спасов ден край този оброк под вековните дървета се е събирало цялото село. Тук се е правел събора. После, при социализма, се е празнувал Първи май.

Според местните предания в местността Зафет е имало турски чифлик. Като застарял, турчинът дал на един от ар-гатите си земята. Този българин се е казвал Калин. Някои смятат, че името на селото дошло от неговото име. Има и друга версия, че селото е кръстено на името на един от римските императори. Третият вариант е, че на влашки думата "зафет" означава "сбор", тоест, тук се е правел сбора.

Преди време Каленик е било на около километър и половина от сегашното място, на левия бряг на река Тополовец, над Градец. По предания на стари хора, селото е премествано на два пъти заради наводнения от реката. На старите поселища иманярите

Каленик

Написано от ivailo
Неделя, 30 Януари 2011 02:44

все още намират керамика и монети от римско време. Там е имало и римски пост.

Сега над старата чешма в Зафет са останали само дърветата. Тревясало е. Мълвата говори, че тук е разкопан много стар гроб, в който са намерени златни и сребърни предмети. Казват, че са предадени и се съхраняват в музея във Видин.

вестник Видин - Ненчо СЛАВЧЕВ - брой 30 - 7-9 юни 2010г.

Селото се е отдалечено на 17 километра от **Видин**, в западна посока. До 2001 година беше в пределите на **община Кула**, но вече е под опеката на **община Видин**

. Най-близките села, до които се намира, са Дружба и Тополовец. Инфраструктурата на селото е сравнително добра. Има връзка с Видин посредством автобусна линия номер 17. Повечето от жителите ползват домашен телефон. В селото преобладаващата част от населението са власи и говорят влашки език. Средната възраст на жителите е над 50 години. Занимават се със земеделие и животновъдство. Практика е няколко домакинства да си направят стадо и да се редуват с пашата на козите и овцете.

В село Каленик всяка година в най-близката събота и неделя до 24 май се провежда събор. Всички жители с нетърпение очакват този ден, защото тогава се събират с близки и роднини, идват гости и всички си изкарват чудесно. Традиция е на събора да има музика на живо. Събитието се провежда на селския площад и трае до късна вечер.

44° 1' 50" N, 22° 39' 56" E

Население: 295

Надм. височина: ? m

Пощ. код: 3829

Тел. код: 09356

МПС код: ВН (Вд)

Кметство:

- кмет Каленик

Илиян Христов

(ГЕРБ)